

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXIII / 2013

25 Kč



IKD



9

Kněžství považují za veliké dobrodružství

Rozhovor s Janem Linhartem

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Pomoc rodinám v nouzi

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8
www.portal.cz
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal



Torey L. Hayden **Sebranka**

Čtivý příběh čtyř dětí, z nichž každé si už stihlo prožít svoje, a jejich učitelky, která občas překročí hranice své profese a do jejich osudů se vžívá více, než by se od ní čekalo, osloví čtenáře předchozích knih Torey L. Hayden. Kniha je určena zájemcům o skutečné příběhy s psychologickou tematikou a lidem, kteří se věnují práci s dětmi s handicapem a poruchami chování. Brož., 264 s., 379 Kč



Pavel Říčan **S dětmi chytře a moudře** Psychologie výchovy pro rodiče a prarodiče

Kniha má čtenáři usnadnit vhled do jeho vlastních postojů, pocitů a motivů ve vztahu k dětem a k celé rodině. Mezi témata, jimž je věnována pozornost, patří citová výchova, jídlo, hospodaření, vyrovnávání se s násilím a agresí, sexuální výchova, generační soužití apod. Zkušený autor čtenářům nabízí psychologicky „chytře“ výchovné techniky s konkrétními, dílčími cíli. Brožovaná, 176 s., 255 Kč

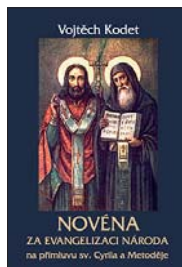
Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz



Cyril John **Pozvání k přímělné modlitbě**

Autor je toho názoru, že stojíme na prahu zlatého věku přímělné modlitby. Navzdory tomu, kolik pozornosti se věnuje v současnosti potřebě přímělné modlitby, nenajdeme na toto téma dostatek kvalitní literatury. Každý křesťan je totiž povolán k přímělné modlitbě a většina z nás by se měla přímělnovat mnohem víc, než jsme zvyklí. Jako věřící jsme povoláni k jedinečnému poslání: nejen abychom žádali o konkrétní věci, ale abychom stáli ve víře a lásce před Bohem za druhé lidi. Brožovaná s klopami, 104 s., 119 Kč



Vojtěch Kodet **Nověna za evangelizaci národa na přímělnu sv. Cyrila a Metoděje**

Devítidenní modlitba inspirovaná svatými Cyrilem a Metodějem. Brož., 28 s., 29 Kč

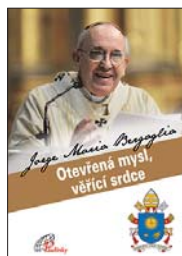


Eduard Martin **Andělské úsměvy**

Kniha povídek tematicky navazuje na předcházející povídkové soubory. Autor zaznamenává nejruznější prožitky lidí, v nichž jediné dobré slovo, pouhé gesto nebo nepatrný čin výrazně proměnily jejich životy nebo vzájemné vztahy. Na konkrétních životních situacích dokládá, jak důležité je vnímat potřeby svého bližního a s citlivou uvážeností na ně reagovat. Autor vyzývá k zamyšlení, jak sami nakládáme se slovy, gesty nebo skutky ve vztahu k druhému člověku. Brožovaná s klopami, 184 s., 149 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
tel. 224 818 757
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz



Jorge Mario Bergoglio – František **Otevřená mysl, věřící srdce**

Kniha obsahuje přednášky čtyř cyklů duchovních cvičení, v nichž je křesťanský život představován jako neúnavné úsilí o zlepšení kvality života, a to jak ve vztahu k Bohu, tak k lidem a světu. Svou konkrétností je dobrým průvodcem pro duchovní život každého křesťana. Váz., 320 s., 295 Kč (kniha vyjde v polovině září)

Velký diář na rok 2014

Diář formátu A5, každý den má svou stránku. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a citát. Vázaný, 408 s., 200 Kč

Kapesní diář na rok 2014

Každá dvojstrana obsahuje jeden týden, místo pro poznámky u každého dne, všechny další údaje vč. odpovědi k žalmům. Vázaný s plastovými deskami, 144 s., 88 Kč
Nově vyšel také **Liturgický kalendář na rok 2014**, kde každá stránka obsahuje jeden týden. Nechybí žádné informace, na které jste zvyklí z diářů. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období. Brož., 64 s., 48 Kč



● Bratrovražda z 10. století natrvalo změnila chod českých dějin, kostel sv. Václava, Stará Boleslav, foto: Marie Zimmermannová

Svatý Václav nám dává příklad

Prožíváme krásné zářijové období. Pro mnohé skončila doba prázdnin, dovolených a hodně dětí stojí na začátku školních povinností. Pro některé je to období nové práce, pro mnohé skončí sezóna, pro další se nic nového neděje. Svatováclavské období je pro nás příjemné, neboť sv. Václav je symbolem ušlechtilého člověka, světce, který dává příklad svým životem, přístupem k hodnotám a svoji vírou k živému Bohu a moudrostí. Toto si uvědomujeme o to více v době politických změn, hledání hodnot a proměn lidských srdcí, které sv. Václav velice dobře znal. K správnému hledání hodnot života jej vedla především jeho babička sv. Ludmila. Role babiček není jen rozmazlovat, ale především modlitba a směřovat k Bohu neboť rodiče mají „pochopitelné“ starosti. Ať tedy naše rozhodnutí jsou prostoupena Boží moudrostí a můžeme prožívat požehnané období.

P. Oldřich Kučera

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 10. 9. 2013. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Foto na titulní straně: Luděk Bárta

Obsah

Rozhovor:

Jan Linhart: Kněžství považuji za veliké dobrodružství

4

Znamení zbožnosti

Posvátné odění oltáře

8

Krátké zprávy z diecéze

10

Z biskupství

15

Pozvánky na akce

16

Charitní listy

19

Kněžství považuji za veliké dobrodružství



Spirituál kněží královéhradecké diecéze, rektor kostela Panny Marie, vedení referátu pastorační, to vše jsou funkce, které v letošním létě připadly **P. Janu Linhartovi**, dosavadnímu spirituálově Teologického konviktu v Olomouci. Následující rozhovor jsme natáčeli v půlce července v období největšího shonu, kdy ještě předával olomoucké záležitosti a zároveň už přebíral ty hradecké. Přesto si našel hodinku času a ochotně zodpověděl všechny otázky.

Po jak dlouhé době se vracíte do diecéze?

Jedenáct let jsem působil jako spirituál v Teologickém konviktu v Olomouci. Od roku 2002 jsem se tedy nacházel mimo královéhradeckou diecézi.

S jakými pocity?

Smíšenými, ale nechci, aby to vyznělo negativně. Když jsem byl před lety pozván do Olomouce, bral jsem to jako zajímavou změnu, i když jsem velmi nerad opouštěl svou farnost. Práci ve farnosti totiž považuji jako kněz za vrchol činnosti ať z hlediska pestrosti, nebo z hlediska naplnění duchovního života. V konviktu se mi služba zúžila na určitý okruh lidí, na určitý čas a taky se proměnila do jiných úkolů. Teď mě čeká další velká změna, kdy už se nevracím do klasické farní pastorační. Možná z toho pramení ten dvojitý pocit. Rád se vracím do rodného kraje, ale zároveň je to pro mě výzva, zda zvládnu úkoly, k nimž jsem byl pozván.

Odkud pramenilo vaše tehdejší povolání do konviktu?

Biskupská konference se tenkrát rozhodla pro radikální změnu koncepce konviktu. Z ekonomických důvodů ho přestěhovala z Litoměřic do Olomouce a vyměnila celé vedení. Pokud vím, tak bylo dohodnuto, že ostravsko-opavská diecéze dodá ředitele a královéhradecká spirituála. Pan biskup Duka si mě pozval a dal mi několik dní na rozmyšlenou, jestli bych tuto službu přijal. Asi po třech dnech jsem za ním přišel s pár námitkami, o kterých jsem si myslel, že brání tomu, abych tuto funkci dobře vykonával, ale zároveň jsem se vnitřně rozhodl, že pokud mi je vyvrátí, tak do Olomouce půjdu, což se nakonec stalo. Myslím, že byli určeni dva kandidáti, tím druhým byl můj zpovědník, jemuž jsem moc vděčný za jeho podporu.

Můžete blíže představit rodinné prostředí, ze kterého pocházíte?

Jsem posledním dítětem ze šesti sourozenců. Pocházím doslova ze samoty u lesa, ze mlýna v údolí Zlatého potoka ve farnosti Bílý Újezd u Dobrušky. V jedenácti mi umřela maminka a tatínek se po několika letech znovu oženil. Od sourozenců mám už dvacet jedna synovců a neteří a zatím dvacet tři prasnynovců a praneteří, ale letos nás ještě čekají další tři narození. Jsme tedy velmi rozvětvení. Mimochodem právě rodinu považuji za veliké zázemí, proto třeba děláme pravidelná rodinná setkání, a dokonce společné dovolené, což jsou akce třeba pro třicet čtyřicet lidí.

Co Vás vlastně přivedlo ke kněžství?

V období zhruba kolem deseti let mě ta myšlenka poprvé napadla. Řekl bych, že jsem se zhlédl v pana faráře Markovi, který tehdy v Bílém Újezdě působil. V pubertě jsem chtěl spíš jít na medicínu, ale nakonec jsem se rozhodl jít na farmaci, se kterou jsem dva roky bojoval. Postupně jsem zjistil, že farmacie nebude to, co chci dělat, a tak jsem odešel. Vojnu jsem odsloužil většinou na Slovensku a tam dozrálo rozhodnutí, že chci jít do semináře. Když to shrnu, tak na začátku stála možná naivní představa, v pubertě a dospívání jsem před kněžstvím spíš utíkal, protože jsem se ho bál, a nakonec jsem si uvědomil, že mě přes všechny problémy láká. Povolání ke kněžství přirovnávám ke korku ve vodě, který můžete zašlapávat ke dnu, jak chcete, ale když si nedáte pozor, tak vždycky vyplave na povrch. Do semináře jsem vstoupil v roce 1984 a byl jsem vysvěcen biskupem Lebedou v létě roku 1989 v katedrále Svatého Ducha. Teď si vlastně uvědomuji, že jsem byl prakticky posledním světcem v totalitě.

Vzpomínáte si na své první farnosti?

U mě bylo zvláštní, že mojí první farnost bylo Nové Město nad Metují. Měl jsem tam příbuzné a dobře to tam znal. Něco přes dva roky jsem dělal kaplana, k tomu jsem hned dostal Slavoňov s Rokolí jako vlastní farnost. Poté jsem odešel jako kaplan na Čáslavsko. Po roce jsem se zase do Nového Města vrátil, ale už jako administrátor a působil tam skoro deset let. Na celé období vzpomínám jako na velmi krásné a neuvěřitelně obohacující. S mnohými lidmi jsem dosud v kontaktu a naše přátelství považuji za Boží dar.

Jak prožíváte kněžství?

Po čtyřiaadvaceti letech jsem stále přesvědčen o tom, že mě k němu Bůh nějakým způsobem pozval. Což je základ,

jak překonat občasnou krizi. Jsem prostě tam, kde mám být. Lidsky vzato, myslím, že jsem se v tom povolání našel. Kněžství považuji za veliké dobrodružství, jak doslova – být druhem dobra, ale i přeneseně. Je to povolání, ve které se dostanete do situací a míst, do kterých byste se jinak nedostal. Zjistil jsem, že kněz je tak trochu psychoterapeutem, ekonomem, manažerem, opravářem, půjčovnou nevratných půjček, zprostředkovatelem práce, sňatkovou kanceláří... Jsem rád s lidmi, právě v nich mohu Bohu sloužit.

Dá se nějakým způsobem srovnat působení v konviktu s farní pastoračí?

Základní rozdíl jsem si uvědomil hned po roce. Když jsem byl delší dobu ve farnosti, tak jsem mohl vnímat kontinuitu duchovního života svých farníků a doprovázet je životem, třeba jsem stačil oddat dívku, kterou jsem jako dítě učil náboženství... V konviktu jsem se musel vyrovnat s tím, že se setkávám s menší skupinkou a zároveň se musím po deseti měsících od nich vnitřně odpoutat, protože přijdou noví. Potom je samozřejmě život spirituála úplně jiný, než kněze ve farnosti, který je organizátorem života farnosti a má hmotnou odpovědnost. Jako spirituál jsem byl pouze tzv. interní fórum – pro osobní duchovní rozhovory, pro zpovědi atd. Kněz ve farnosti musí dělat všechno, je univerzálnější, kdežto já jsem se stal specialistou, důvěrníkem a trochu učitelem. Pro mě osobně to byla úleva, že jsem se nemusel starat o hmotné věci, účetnictví apod.

V čem vidíte důležitost přípravného ročníku před začátkem studia v semináři?

Zpočátku jsem o jeho důležitosti tak přesvědčen nebyl, možná i proto, že jsem sám konviktem neprošel. Teď čím dál víc vidím, že je velmi užitečný. Dokonce existují názory, že by se stále měla prodlužovat doba přípravy ke kněžství a to nejen z hlediska věku, kdy můžete nastoupit. Lidé dnes dospívají později. Je to tak zásadní krok v životě, že je otázka, zda jste v pětadvaceti tak zralý, abyste udělal rozhodnutí na celý život. Navíc ti kluci přicházejí z naprosto různých prostředí – jsou tam konvertité pár let po křtu, přicházejí lidé z naprosto sekularizovaných oblastí, pak naopak z tradičních oblastí, kde lidé o své víře moc nepřemýšlejí. Existují mezi nimi obrovské věkové, mentální, povahové, intelektuální rozdíly. Jsou tam lidé, kteří učili na vysoké škole, dělali manažery, a teď se ocitnou vedle studenta, který právě vyšel z učňáku s maturitou. To všechno je potřeba sladit.

Pokud hovoříme o formaci intelektuální, duchovní, lidské a pastorační, tak ta lidská vystupuje velmi intenzivně na povrch. Přijmout sebe sama a svoje chyby, začít s nimi bojovat, vstoupit do kontextu s ostatními, abychom se snášeli a dokázali spolu spolupracovat.



● Slavení liturgie v libanonském kostele

Na rozdíl od semináře vytváří „konvikťáci“ kompaktnější skupinu. V semináři je to anonymnější, nemají tolik času být spolu. V rámci konviktu máme výuku ve stejné budově, leckteré předměty učí samotní představení, takže všichni společně tráví značný čas. Ve zkuškovém období studenti odcházejí na čtrnáctidenní praxi do domovů duchodců, nemocnic či hospiců, aby si vyzkoušeli kontakt s lidmi v nemoci a stáří. Naším rodinným stříbrem jsou pak misie, kdy v letním zkuškovém se odchází do některých z farností a s prezentacemi o křesťanství do škol.

Na co jste při formaci kandidátů kněžství kladl největší důraz?

Už od začátku jsme studentům říkali: „Vy tady nejste proto, abyste se primárně stali kněžími, a my vás budeme tak dlouho formovat, až z vás vymodelujeme kněze. Ale vy jste tady proto, abyste se přiblížili k Bohu, a my k tomu chceme být nápomocní. Abyste poznali sebe, církev, v Bohu nejlépe rozlišíte, zda je vaše povolání naivní představa, nebo je opravdové. Když po půlroce zjistíte, že patříte jinam, a normálně s tím přijdete za námi, tak vám rádi dáme požehnání a rozloučíme se v dobrém. I v tomto případě myslím, konvikt svoji úlohu plní.“

Podařilo se Vám naplnit své představy o jejich kvalitní přípravě, nebo cítíte, že by se měla formace budoucích kněží ještě někam posunout?

Vždycky je co zlepšovat. Myslím si, že ta koncepce je nastavená dost dobře. Nějakou radikální změnu snad nepotřebuje, ale samozřejmě očekávám, že nový spirituál přinese další impulsy.

Je obecně známo, že se Evropa potýká se stálým nedostatkem povolání k duchovnímu stavu a kláštery i semináře se postupně vyhlidňují. Proč tomu tak je?

To je problém, se kterým si láme hlavu celá euroamerická církev. Vidíme civilizační rozdíl, v Jižní Americe, Africe, Asii, tam všude povolání rostou, což má asi i rozměr sociální. V Evropě jeden problém vidím v tom, že nám vládne „supermarketový syndrom“, kdy nevíme, co si vybrat. Je tolik možností života, povolání, profesí, vztahů... Viděl jsem na příchozích do konviktu, jak jsou strašně nerozhodní, strašně váhaví udělat nějaký jasný krok v životě. Je to daň, že žijeme ve svobodné a tak bohaté společnosti. Pak se také zdá, že jak se rozvolnily mezilidské vztahy, je tu strach udělat definitivní rozhodnutí. Obava, jestli obstojím v něčem, co by mělo být na celý život. A také zamírím do řad nás, kněží: „Jsme dostatečně přitažliví na to, abychom lákali ke kněžské službě?“ Boží cesty jsou samozřejmě nevyzpytatelné, to znamená, že přicházejí povolání z farností naprosto slabých, od kněží, kteří jsou velmi problémoví, ale pak jsou osobnosti, od kterých pravidelně téměř rok co rok přichází nějakí adepti. Zcela evidentně je ovlivnili svým skvělým příkladem, dokázali oslovit a nadchnout pro kněžství. V tom se bojím, že jako kněží máme dost rezervy, abychom vydávali věrohodné svědectví, že stojí za to být knězem a že je to radost takto sloužit Bohu i lidem. V neposlední řadě to souvisí

s rodinami, budou-li dobré křesťanské rodiny, bude víc povolání.

Kromě duchovní správy u kostela Panny Marie přebíráte vedení celého pastoračního referátu královéhradeckého biskupství. Máte už představu, jakým směrem ho chcete profilovat?

Za tu dobu, co jsem byl mimo diecézi, se mnohé změnilo. Nejdrívě se musím seznámit s prostředím a poznat práci pastoračního referátu, ke které mám úctu. To co léta fungovalo a fungovalo dobře, tak nechť funguje dál, osobně nevidím důvody k nějaké revoluci. Pokud přijdeme na věci, které bude možno nějak posunout dál, tak to podpořím. Do budoucna bych chtěl více otevřít dvě témata, která mi jsou blízká – je to téma evangelizace, jak jsem ho nasál v konviktu a aktivitách, které jsem sám dělal ve farnosti, a určitě téma duchovních povolání.

Jste také jmenován spirituálem pro kněze. Jedná se o novou funkci, která dosud v diecézi nebyla. Jak ji chcete naplnit?

Kdysi jsem řekl biskupovi Josefovi, že spousta složek v církvi má svého spirituála a nikdo se takto nestará o nás, kněze. To jsem ještě vůbec netušil, že to jednou vyjde na mě. K službě přistupuji s velkým respektem, lépe bych si zde představoval někoho zkušenějšího a lepšího. Radil jsem se s kolegy z ostravské a olomoucké diecéze, jak oni tuto službu naplňují. Bude-li to vhodné a možné, během podzimu bych chtěl navštívit kněze v rámci vikariátních konferencí, představit se jim a rád bych získal impulsy, co by si představovali. Sám jim nabídnu pomoc a službu. Spirituál představuje kněze, který nikoho neřídí, ale může být ostatním k dispozici v okamžiku duchovních problémů nebo prostě ke zpovědi. Je to samozřejmě věc důvěry, která se nedá ustanovit dekretem, ta buď je, nebo není. Víím, že neexistuje člověk, který by vyhovoval všem, a zároveň si uvědomuji, že už teď má spousta kněží své duchovní rádce a zpovědníky. Rozhodně jsem už začal s tím, že se za kněze diecéze modlím.

Jaké jsou nejčastější bolesti kněžského života?

Vždycky jsem se ptal kluků, čeho se na kněžství nejvíce bojí. Většinou to byl celibát, osamocenost, poslušnost a pak taková specifika jako strach zpovídat, kázat, vystupovat na veřejnosti. Když vyjdu ze své omezené zkušenosti, největší bolestí kněze může být, že je osamocen. Důsledně rozlišuji slovo sám a osamocen. Samota jako pozitivní a osamocení jako negativní pól. Někdy potřebujeme být sami s Bohem, od toho jsme koneckonců kněžími. Souvisí to s nutností udržovat si určitý modlitební řád, bez něj jdeme rychle dolů. Průšvih také nastává, když si kněží v té samotě připadají osamocení. Pokud nemají kolem sebe pár kamarádů, pár kolegů, kterým



● V plstěné čapce – tradiční součásti oděvu Kyrgyzů



● Během odpočinku v horách Kyrgyzstánu

mohou třeba o půlnoci zavolat: „Hele, jsem v průšvih, potřebuju se poradit, modli se za mě“. Jeden z nunciů v Čechách prý řekl, že co obdivuje na českých kněží, je jejich samota a že ji oni vydrží. Velmi rád bych nás kněze /i sebe/ povzbuzoval v tom, abychom byli spolu, abychom vytvářeli dobré vztahy. Ostatně i problém celibátu velmi souvisí s osamocněním.

Je o Vás známo, že rád cestujete. Co Vám cestování přináší?

Je to splnění dětského snu. Od dětství jsem toužil po dalekých zemích, možná i proto jsem sbíral známky. Je v tom touha po dobrodružství, touha po poznání nových kultur a lidí. V posledních letech cestování spojuji s jistým sociálním rozměrem, kdy mezi přáteli vybereme peníze a já je na místě věnuji lidem, kteří tam vykonávají sociální činnost třeba sestrám Matky Terezy nebo prostě místním křesťanům. Rád amatérsky fotím a po návratu dělám veřejné prezentace. Kdybych nemohl fotit, tak mě cestování určitě tak nebaví. Snažím se lidem, kteří by se tam nedostali, třeba ze zdravotních důvodů, zprostředkovat kulturu oné země.

Kde se Vám nejvíce líbilo?

Už se mě na to ptalo víc lidí a neumím pořádně odpovědět. To je jako byste se mě zeptal, jestli mám radši jablko nebo hrušku. Každá země má svá specifika, ale obecně se dá říct, že mě lákají spíše ty zapadlé kouty planety, kam se moc nejezdí. V Evropě mě zaujala Albánie, z hlediska krajiny byl úžasný Kyrgyzstán a taky Gruzie, z hlediska kultury mě fascinoval Irán, kam jsem odjížděl s určitým strachem, ale byl jsem příjemně překvapen, jak je to krásná země a jsou tam skvělí lidé. Rád navštěvuji země se starou křesťanskou tradicí, ať už to bylo Turecko, Libanon, Izrael nebo Egypt. Teď dá-li Bůh, plánuji v únoru Etiopii, na tu už mám dlouho zá-lusk.

Neodrazuje Vás kolikrát špatná bezpečnostní situace v těchto zemích?

Cítím zodpovědnost za lidi, se kterými jedu, takže samozřejmě mám vysněné státy, kam si teď netroufnu – Sýrie, Irák, Jemen, Alžír... Vždycky se snažím o zemi, kam jedu, něco přečíst a získat postřehy ostatních cestovatelů. Nicméně v řadě případů stojí za naším strachem zkreslené představy vytvořené zveličováním novinářů. Je ale pravda, že pozice křesťanů v muslimských zemích obvykle není dobrá. Měl jsem tu čest mluvit s teheránským arcibiskupem, nejvyšším představitelem římsko – katolické církve v Iránu, a ten mi jen gestem ukázal – máme svázané ruce. Je svědkem toho obrovského poklesu katolíků, kterých v Iránu zbývá už jen pár tisíc. Snad pouze v Libanonu platí, že to je jediná arabská země, kde jsou dosud křesťané ve významnějším postavení. Třeba prezident země vždycky musí být podle historických dohod maronitským křesťanem. Ale i tam nastává jakási eroze, většina emigrantů ze země jsou křesťané a na jejich místa přišli palestínští uprchlíci většinově muslimové. V Egyptě jsem ještě byl za Mubarakova režimu a už tehdy si koptští mnichové velmi stěžovali na těžkou pozici, kterou bych přirovnal k naší komunistické totalitě, na veškerou činnost musí mít tamní církev povolení.

Vydal jste se někam i letos?

Letos jsem po mnoha letech udělal výjimku. Už vzhledem ke stěhování do Hradce jsem nikam nevyrazil. Abych vyrovnal to běhání po světě, tak už asi devět let obcházím Českou republiku. Já jsem si totiž od doby, kdy jsem šel pouť do Compostely, zamiloval pěší chůzi a od doby, kdy jsme na kole projeli Bretaň, zamiloval kolo, takže preferuji tyto dopravní prostředky. První etapu jakési modlitební pouti okolo republiky jsem šel z Náchoda do Králík a každý rok navazuji na místě, kde jsem předtím skončil. Letos v červenci jsem šel ze Znojma do Starého Města pod Landštejnem a cestu mám naplánovanou ještě asi na jedenáct let. Většinou chodím a modlím se za naši zemi sám, ale některé roky se ke mně někdo přidá – jako zrovna letos bohoslovec Ondřej Špinler.

Máte ještě jiné zájmy?

Zajímají mě lidi a jejich příběhy. S tím souvisí, že od dětství rád čtu. Víc než odborná literatura je mi blízká beletrie, samozřejmě křesťanská, ale nejen ta, rád objevuji nové autory a nové knihy. Poslouchám hudbu mnoha žánrů nebo sleduji dobré filmy. Odpočívám spíše aktivně, už se mi povedlo na kole vyrazit do kraje kolem Hradce. V konviktu jsem dokonce začal hrát s kluky florbal a rád se hrabu v zemi na zahradě nebo relaxuji při sekání trávy. Půda je mi velmi blízká, asi se projevují moje kořeny v zemědělské rodině.

Luděk Bárta

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Posvátné odění oltáře

On je náš kněz, náš oltář, náš pravý a jediný Beránek!

Nejenom při bohoslužbě se zraky všech, kteří jsou přítomni v kostele, stácejí k oltáři. Právem. Je to nejdůležitější místo v kostele: je to stůl prostřený k hostině i místo zpřítomnění kalvárské oběti. Symbolizuje Krista přítomného uprostřed svého lidu. Už poměrně záhy se začal eucharistický stůl prostírat čistými bělostnými plátny, nejenom aby se podtrhla vznešenost bohoslužby, ale aby se rovněž naznačilo, že konaná oběť je obětí čistou (tj. nekrvavou – oblatio munda). Oltářní plátna mají chránit Krev Páně před zneuctěním. Až donedávna bylo obvyklé,

že byl oltář pokryt třemi plátěnými plachtami, aby se do nich konsekrované víno úplně vsáklo, kdyby se kalich během bohoslužby převrhl. Od středověku se trojí plátno vykládalo jako symbolický odkaz na církev bojující, trpící a vítěznou.

Oltář zahalený světlem

Oltářní plátna nebyla v církvi nikdy chápána jen jako praktická a snadno udržovatelná pokrývka chránící oltář před mechanickým poškozením a zašpiněním. Už velmi brzy byl totiž připomínán i jejich určitý duchovní rozměr bezprostředně spojený s významem oltáře chápaného jednak jako stůl oběti, ale i jako věrný předobraz budoucí velikonoční hostiny v nebi.

Hlavní ozdobou oltářního plátna byla a stále má být jeho čistota. Podobně jako se první křesťané shromažďovali ke slavnosti fractio panis (lámání chleba) oblečení do bělostných rouch stejně jako nově pokřtění ve velikonoční době, byl oltář pokryt čistým bílým plátnem a ozdoben světly (ať už olejovými lampami nebo později svícemi). Jako stůl prostřený k eucharistické slavnosti se pokrýval pouze vyběleným lněným nebo konopným plátnem. Důraz na materiál se po staletích nezměnil a byl striktně vyžadován církevními autoritami i v pozdějších dobách, kdy se více rozšířily tkaniny bavlněné či později ze syntetických vláken. Ve všech orientálních kulturách je len rostlinou spojenou se Sluncem. Snad za to může přirozená lidská zkušenost, že jeho květy se rozevírají pouze při plném slunci a i to, že jemná blankytnost okvětních plátků je srovnatelná pouze s barvou nebe při jasném slunečném dni. Některé staré mýty dokonce přímo považují vlákna ukrytá ve stoncích lnu za sluneční paprsky. Tkaničky zhotovené ze lněné příze je nutno opakovaně bělit na přímém slunci, aby si svou bělost zachovaly. Je to obvykle náročný a zdoluhavý proces, který je nutno pravidelně opakovat. Tento příměr s oblibou používaly náboženské autority napříč staletími, aby člověku připomněly, že stejně náročnou péči vyžaduje i lidská duše. Tento symbolický význam spojovala církev až donedávna i s bělostnou albou kněží a jiných posvěcených služebníků. Tam má podobně jako oltářní plátna ukázat křehkost lidské existence zcela vydané Bohu do rukou. Stejný materiál ukazuje i na bezprostřední spojení svátosti kněžství a eucharistie!

KOMPLET JEZUS

OBRUSY

Rozmiar	Cena
1 do 280	680 zł
2 do 390	890 zł
3 do 520	1100 zł
4 do 650	1290 zł

● Současná produkce nerepektuje žádná církevní pravidla, ani v kvalitě použitého materiálu, ani ve způsobu zdobení. Je projevem úpadku a nepochopení minulosti, neumožňuje dokonce ani snadnou údržbu, sbírka autora

Židovský národ se pěstováním lnu seznámil nepochybně během svého zajetí v Egyptě, který byl největším starověkým producentem lněných látek, jež nadto vynikaly zářivou bělostí a často i neuvěřitelnou jemností až průsvitností (české překlady používají pro pojmenování takového plátna označení kment). Jeho použitím se nešetřilo v předpisech o podobě a vybavení Archy smlouvy či spíše přímo Stanu setkávání, který měl archu obklopotvat. Ve staré hebrejštině, pro kterou nebyly barevné charakteristiky zas až tak důležité, odkazovalo lněné plátno i k samotné bělosti.

Vrcholným okamžikem zasvěcení nového oltáře bylo po modlitbách, vkládání ostatků a mazání svatým křížem jeho pokrytí novými plátny. Od této chvíle je totiž oltář stolem prostřeným k eucharistické hostině, stává se místem, kde se stýká nebe se zemí, místem, jemuž vévodí Beránek bez poskvrny. Naopak do určitého duchovního dramatu vstupujeme ve chvíli, kdy se z oltáře plátno obřadně snímá. To se děje po slavnostní bohoslužbě slavené na památku ustanovení Večeře Páně na Zelený čtvrtek. Odhalený – vlastně jakoby nahý – zůstává oltář až do bohoslužby velikonoční vigilie s výjimkou okamžiku udílení svatého přijímání při velkopátečních obřadech. Sejmutá oltářní plátna odkazují ke Kristově opuštěnosti, ponížení od lidí a útěku prvních učedníků v hodině zkoušky. I jemu vzali oděv a tím ho zbavili lidské důstojnosti, protože oděv má chránit intimitu a posvátnost lidského těla před okolním světem. Vojáci dokonce o tuto bezešvou lněnou suknici losovali v kostky! Další symbolická rovina, kterou je nutno zmínit v souvislosti s oltářními plátny, odkazuje na židovské pohřební rituály, kde se těla zemřelých zavíjela do pruhů lněného plátna. Kristův hrob však nakonec zůstal prázdný. Stal se místem víry, naděje a radostného očekávání pro budoucnost. Stejně jako oltář.

Oltář má být skutečným středem slavicího společenství

Liturgická reforma navazující na požadavky sněmovních otců přednesených na Druhém vatikánském koncilu se snažila podtrhnout význam oltáře a jeho centralitu v rámci bohoslužebného prostoru. Jeho ústřední místo podtrhla i skutečnost, že se kněžím po staletích vrátila možnost bratrsky spoluslavit společně s ostatními kněžími eucharistickou bohoslužbu u jednoho oltáře (tzv. koncelebrace). Tím poklesl význam dříve hojně užívaných bočních oltářů. Měl by se však zachovat zvyk, aby byly plátny pokryty jen ty oltáře, na kterých se eucharistie přímo vysluhuje (tzv. obětní stoly pro bohoslužby versus populum tj. čelem k lidu) nebo se na něm dlouhodobě uchovává (svatostánky a menzy dřívějších hlavních oltářů).

Velkým nešvarem moderní doby a stejně tak i negativní důsledek prováděných liturgických reforem je



● Simone Martini, Andělé přisluhují svatému Martinovi při slavení bohoslužby, freska z cyklu z kaple sv. Martina z baziliky sv. Františka v Assisi z let 1313–1318

hluboký propad citlivosti vůči symbolice materiálů, podceňování uměleckých hodnot starého i moderního umění, zkrátka obecná rezignace na estetický rozměr lidského života i prostředí, ve kterém člověk žije. Zvláště tragické důsledky jsou patrné právě na místech spojených s křesťanskou bohoslužbou, které mnohdy jsou přehlídkou pouhé povrchní libivosti bez jakéhokoliv náznaku duchovní hloubky. Větší otevřenost vůči materiálům snadněji dostupným soudobému člověku, které se nadto snáze udržují (především bavlněné látky), ale neodsouvají všechny dřívější liturgické zvyklosti do zapomnění. Oltářní plátna nesmí být v žádném případě zdobena zlatou či barevnou výšivkou především na samotném oltářním stole (menze) a pouze co nejstřídměji po okrajích. Měl by zůstat zachován zvyk používat tkaniny s co největším podílem přírodních vláken (především lnu, ale i bavlny, nikdy však hedvábí), střídmého zdobení co nejvyššími uměleckými technikami. Nová plátna by kněz neměl zapomenout řádně posvětit a při jejich další údržbě (praní) dbát, aby vždy byl zohledněn jejich posvátný význam.

P. Radek Martinek

Nový rektor převzal poutní kostel na Hoře Matky Boží v Králíkách

(lb, ps) – Nový biskupský delegát a rektor P. Karel Moravec se v neděli 28. července při dopolední Mši svaté oficiálně ujal kostela na Hoře Matky Boží v Králíkách. Období bez pravidelných bohoslužeb tím skončilo. P. Karel Moravec ve své promluvě vyzdvihl důležitost modlitby, která nespočívá jen v množství pronesených slov ani v času u ní stráveného, ale v docela prosté důvěře v Boha a jeho milující otcovskou náruč.

Po Mši svaté P. Moravec poděkoval provinciálovi redemptoristů Josefu Michalčíkovi za vše, co redemptoristé za celou dobu svého působení místu přinesli dobrého, a popřál jim hodně zdaru při správě jiných poutních míst. Podle jeho slov nyní začíná nová éra Hory Matky Boží, která bude vycházet z nejlepších místních tradic, ale zároveň by měla přinášet i něco nového, co osloví člověka 21. století. P. Moravec také poutníky informoval o možnosti volně vstupovat do ambitů a celého poutního areálu. Slavnost zakončilo požehnání zdejším milostným obrazem Panny Marie. V neděli 18. srpna nové uspořádání slavnostně stvrdil diecézní biskup Jan Vokál, který na Hoře Matky Boží sloužil Mši svatou při obnovené hlavní pouti. Návrat dalších pastoračních aktivit se dá očekávat v brzké době.

Pout' nemocných z královéhradecké diecéze do Jablonného

V sobotu 20. července se uskutečnila pout' rodin a nemocných královéhradecké diecéze ke sv. Zdislavě do Jablonného v Podještědí. Při ní udělil biskup Jan Vokál zhruba sedmdesáti zájemcům svátost nemocných. Mši sv. předcházela příprava k přijetí této svátosti.

U hrobu sv. Zdislavy mohli přítomní poutníci odevzdat své prosby a modlitby při společné pobožnosti. Na závěr programu zamířili ke hradu Lemberk a poutní den zakončili u Zdislaviny studánky.

Hana Frančáková



● Svátost nemocných přijalo zhruba sedmdesát věřících, foto: Hana Frančáková



● Zájemci o první bohoslužbu po více než roce zaplnili kostel do posledního místa, foto: Luděk Bárta

Před 125 lety vznikly Školské sestry sv. Františka

(lb) – Zhruba šedesát zástupkyň Školských sester sv. Františka z celého světa přijelo ve dnech 13. – 15. července do královéhradecké diecéze. Důvodem byly oslavy 125. výročí vzniku jejich kongregace. Prvním místem, kde si sestry připomněly výročí, byla rodná farnost zakladatelek kongregace, sester Zahálkových, Sloupnice na Litomyšlsku. Mši svatou ve zdejším kostele sv. Mikuláše sloužil v neděli 14. července od 8.30 hodin pro Generální správu z Říma biskup Jan Vokál. Následující den, v pondělí 15. července, se oslavy přesunuly do Slatiňan, kde se od 10 hodin konala Mše svatá v klášterní kapli Svaté Rodiny.

Školské sestry sv. Františka vznikly v roce 1888 jako odnož rakouského společenství školských sester ze Štýrského Hradce. Přičinily se o to především rodné sestry Zahálkové, pocházející ze Sloupnice, které do společenství vstupují v roce 1859. Dostávají řeholní jména Hyacinta, Jakoba a Adalberta, podrobují se řeholní formaci a po získání učitelského vzdělání se věnují výchově dívek. Stále však u nich sílí touha, aby mohly založit filiálku v Čechách. Podařilo se jim to na jaře roku 1888, kdy odchází působit do Slatiňan. Mateřský dům ve Štýrském Hradci je však zatížen finančními těžkostmi, a tak se biskupové příslušných diecézí a sestra představená rozhodují, že dům ve Slatiňanech bude samostatnou kongregací.

Již v prvním roce působení sester ve Slatiňanech jsou přijímány do společenství nové žadatelky. V roce 1896 byl koupen klášter v Koclířově. V roce 1897 otevírají sestry učitelský ústav v Chrudimi a brzy kongregace rozvíjí další projekty: gymnázium v Praze, správu sirotčince v Nymburce a v Praze Na Kampě péči o nevidomé.

Zlatou dobou je pro kongregaci období mezi světovými válkami, sestry expandují do dalších zemí – Spojených států amerických, Itálie a na Slovensko. Útlum činnosti přichází s oběma totalitními režimy, přičemž zvláště

ten komunistický téměř dokonale rozvrátil život členek v Československu. V tom období vede české sestry Eliška Pretschnerová, která se nedá zlomit a vytrvale hledá nové možnosti fungování, což se jí daří. Příkladnost jejího života vedla v roce 2001 k zahájení beatifikačního procesu.

V současné době sestry české větve působí v Praze, Brně, Hoješíně a ve Slatiňanech. Společně s bratry františkány spravují také misii v Kazachstánu a Kyrgyzstánu. Věnují se především pedagogické činnosti a jejich spiritualita v sobě nese odkaz sv. Františka z Assisi.



● Přinášení obětních darů, foto: archiv Řkf Sloupnice

V Kutné Hoře oslavili svátek svatého Jakuba

Kutnohorská farnost o víkendu 27. – 28. července oslavila svátek svého patrona, apoštola Jakuba Staršího. Bohatého programu se účastnili nejen farníci, ale i desítky dalších lidí, kteří přišli na základě pozvání, nebo je na slavnost zavedla náhodná cesta kolem kostela.

Program začal v sobotu večer exkluzivním koncertem saxofonisty Romana Fojtíčka a varhaníka Michala Hanuše. V kostele svatého Jakuba zazněly skladby Dietricha Buxtehudeho, Oliviera Messiaena, Johanna Sebastiana Bacha nebo Vladimíra Wimmera, jehož úprava židovských motivů pro saxofon a varhany nemohla sklidit nic než bouřlivý potlesk.

V neděli dopoledne vrcholil celý program slavnostní Mši svatou, kterou zpěvem doprovodil chrudimský pěvecký sbor Salvátor pod vedením Tomáše Židka. Hlavním celebrantem Mše svaté byl převor břevnovského kláštera Prokop Siostrzonek. Při homilii zdůraznil, že jako křesťané potřebujeme mít neustále na zřeteli cíl, za kterým běžíme, protože pokud ho ztratíme z očí, není v našich silách, abychom ve svém běhu vytrvali. Svůj běh k cíli, kterým je Ježíš Kristus a jeho Království, jsme započali při křtu, jehož význam v našich životech bychom si měli často připomínat. Právě obnova křestního vyznání byla ústředním motivem celé letošní Oslavy svátku svatého Jakuba a mezi účastníky slavnosti měli svým způsobem

výjimečné postavení ti, kdo byli v kutnohorském farním kostele pokřtěni. Po obnově křestních závazků byla nově požehnána voda ve křtitelnici a ti, kdo z ní před časem přijali svátost křtu, měli možnost přistoupit, smočít prsty a přezehnout se znamením kříže. Mnozí tak využili příležitosti získat plnomocné odpustky, které jsou s návštěvou kostela v Roce víry spojeny.

Po skončení bohoslužby bylo v prostoru mezi kostelem sv. Jakuba a budovou arciděkanství nabízeno občerstvení. Návštěvníci měli po celý den možnost zdarma si prohlédnout kostel, zhlédnout výstavu obrazů z farního depozitáře nebo krátký film o opravě střechy a varhan svatojakubského chrámu. Odpoledne se více než padesát posluchačů zúčastnilo besedy s Prokopem Siostrzonekem, který s publikem hovořil o benediktinské spiritualitě a o úloze mnišství v současné společnosti. Mezitím byl v kostele připraven program pro děti. Prošli si nejdůležitější události života Pána Ježíše, přičemž úspěch slavilo zejména umístování figurek do Betléma, které působilo v parném letním dni patřičně exoticky. Na děti i dospělé pak čekalo ještě strhující loutkové divadlo o Pinocchiově v podání divadla Játojsem, tedy Adama Bergera a Vítě Marčíka mladšího. Celou Oslavu svátku svatého Jakuba zakončily zpívané nešpory ve farním kostele.

Kateřina Telecká



● Divadlo o Pinocchiově v podání divadla Játojsem, tedy Adama Bergera a Vítě Marčíka mladšího, foto: Jan Šmok

Havlíčkobrodský jáhen Josef Pecen přijal kněžské svěcení. Ve čtvrtek při poutní mši

(ps) – Havlíčkobrodský jáhen Josef Pecen přijal kněžské svěcení. Po dvaceti letech služby trvalého jáhna ho biskup Jan Vokál vysvětil na kněze o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie ve čtvrtek 15. srpna v havlíčkobrodském děkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie. Josef Pecen se narodil v roce 1931, na trvalého jáhna byl vysvěcen v roce 1993. Je vdovec, má tři dospělé, zaopatřené děti s vlastními rodinami. Ve farnosti se věnuje hlavně službě nemocným, klientům zdravotnických zařízení a domova pro seniory.

Česká výprava na Světových dnech mládeže v Brazílii

Letošních Světových dnů mládeže v Rio de Janeiru se přes velkou vzdálenost zúčastnila také výprava z České republiky. Přijeli s ní i kardinál Dominik Duka a biskup Pavel Posád, který má v ČBK na starosti mládež. Do Brazílie se z královéhradecké diecéze vydalo celkem devatenáct poutníků. Tématem celého setkání byla věta „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy“ (Mt 28, 19).

Brazilské rodiny přijaly Čechy do svých domovů s otevřenou náručí přesně, jak znázorňuje socha Ježíše na Corcovadu. V Týdnu evangelizace, který setkání předcházelo, pro ně v několika farnostech města Barra do Piraí připravili duchovní i kulturní program. Během něho měli poutníci možnost poznat historické i přírodní památky, navštívili typickou brazilskou farmu fazendu, kde dříve pracovali otroci, ale podívali se i na místa, kde se v současnosti místní církve stará o chudé a nemocné. Liturgie je v Jižní Americe pro středoevropany nezvykle „divoká“. Mladí Češi tak mohli při mších svatých plně poznat radost z víry, jaká se u nich doma často nevidí.

Samotné Rio přivítalo poutníky deštivým počasím. To společně s značnou vzdáleností ubytování od centra města ztěžovalo účast na festivalu mladých a hlavním programu, ale přes obtíže se nevzdali. Poslední dny se ukázalo slunce a závěrečné vigilie i nedělní mše se podle odhadů účastnily až tři miliony věřících. Papež František mladé lidi vyzval, aby šli, nebáli se a sloužili: „Nést evangelium znamená nést Boží moc, vytrhávat a hubit zlo a násilí, ničit a bořit překážky sobectví, netolerance a nenávisti, stavět nový svět. Ježíš Kristus s vámi počítá! Církve s vámi počítá. Papež s vámi počítá!“

Mladí lidé odjížděli z Ria nejen plni turistických zážitků, ale hlavně povzbuzeni ve víře a odhodlání naplnit motto setkání u sebe doma.

Jan Pilař



● Průvod na Světových dnech mládeže v Riu, foto: Jan Čermák

Možnosti smíření a odpuštění jsou nekonečné

O nejvýchodnější farnosti královéhradecké diecéze, ležící mezi Svitavami a Moravskou Třebovou se v posledních letech dozvídáme převážně díky aktivitám mariánského hnutí Světového apoštolátu Fatimy, který má v Koclířově své národní centrum.

Po příchodu do Koclířova převzal Fatimský apoštolát i farnost s kostelem, který byl pro svůj stav odsouzen k demolici, ač dříve jako poutní místo svaté Filomény vítal velké množství poutníků z širokého okolí. Náboženský život ve farnosti skoro neexistoval. Jednou z příčin byla poválečná výměna obyvatelstva, kdy to původní, německé národnosti, bylo vysídleno do Německa a nově přichodí na místní tradice zcela nenavázali.

Starší rodáci z Koclířova se od války každoročně schází v Eichstättu a právě při jednom ze setkání začala spolupráce mezi farnostmi. Otec Pavel Dokládala koncelebroval při mši svaté a v závěru přítomné oslovil jako současný farář Koclířova, farnosti, kterou museli opustit, a která jim nyní otvírá svou náruč k návratu, odpuštění a uzdravení.

V srpnu roku 2006, kdy tehdejší královéhradecký biskup Dominik Duka žehnal nově zachráněný poutní a farní kostel sv. Filomény, přijeli hned dvěma autobusy. A pak, přestože mnozí z nich už zemřeli, začali se do Koclířova vracet a ukazovali místo svého původu svým rodinám, známým, dětem i vnoučatům. Před dvěma lety společně požehnali celý poutní areál se zastaveními křížové cesty, jejíž rekonstrukci finančně podpořili a odhalili desku smíření nad hrobkou posledního z německých starostů, pana Lamače.

Letos pro ně připravili pětidenní pobyt v Koclířově. Mohli zde zakoušet vzájemnost a sdílení, vzpomínky radostné a někdy i ty bolestné. Navštívili katedrálu Svatého Ducha v Hradci Králové a v biskupské rezidenci se setkali s diecézním biskupem Janem Vokálem, modlili se nad hrobkou arcibiskupa Karla Otčenáška, kterého znali a v Koclířově se s ním i vícekrát setkali. Bylo krásné, když někteří ukazovali na obraz biskupa Mořice Píchy a vzpomínali: „To on nás u svaté Filomény biřmoval!“ Společně také navštívili okolí farnosti, kde prožili své dětství, prázdniny, kde měli své přátele. A i když dnes jsou to lidé v seniorském věku, vraceli se ve vzpomínkách do doby, kdy byli ještě malí. Zpívali písně, hovořili ve starém koclířovském dialektu.

Celé setkání vyvrcholilo po sobotním společenském večeru nedělní slavností a farní poutí ke cti svaté Filomény. Setkání se zúčastnil i starosta obce a jejich blízcí a známí. Do kostela zavítala téměř stovka farníků a současných obyvatel Koclířova, v čele s novým starostou, Jiřím Tesařem, a přibližně stejný počet „koclířováků“, nyní žijících v Německu a také další poutníci a ctitelé svaté Filomény z širokého okolí.

Závěrečná řeč Wilhelma Biera, moderátora sdružení rodáků v Německu, je uložena do kroniky jako dar a je dokladem toho, jak mnohaletá poctivá služba dokáže uzdravit i ty nejtěžší rány.

Hana Frančáková



● Někdejší obyvatelé Koclířova i jejich potomci se během návštěvy v České republice setkali i s biskupem Janem Vokálem, foto: Hana Frančáková

Blahořečení P. Toufara: postulátorem bude Tomáš Petráček, hradecký univerzitní kaplan

(ps) – Proces beatifikace se pomalu rozbíhá, pražská arcidiecéze, na jejímž území Toufar zemřel, oficiálně předala kauzu do Hradce. Postulátorem kauzy blahořečení P. Josefa Toufara jmenoval biskup Jan Vokál doc. Tomáše Petráčka, hradeckého univerzitního kaplana a vedoucího katedry kulturních a náboženských studií Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové.

Proces Toufarova blahořečení, který královéhradecký biskup inicioval letos na jaře, se pomalu rozbíhá, jednomyslně s ním souhlasili všichni čeští biskupové, kardinál Dominik Duka případ na konci července oficiálně předal královéhradecké diecézi, kde P. Toufar působil. Jinak by proces musel začít v Praze, kde Toufar v roce 1950 po převozu do nemocnice zemřel.

P. Josef Toufar byl brutálně utýrán v komunistickém žaláři, kam ho unesla tajná policie po takzvaném číhošťském zázraku, kdy se v Toufarově kostele při nedělní Mši svaté záhadně rozhýbal kříž na oltáři. V době, kdy se režim pokoušel oslabit vliv církve ve společnosti, chtěli jeho představitelé této události využít k zahájení politických procesů s duchovními. Ve snaze získat od P. Toufara nepravdivé doznání, že zázrak na popud Vatikánu zinscenoval, ho vyšetřovatelé ubili k smrti a neposkytli mu nutnou pomoc při doprovodných zdravotních potížích.

Úkolem postulátora je především shromáždit všechny potřebné podklady pro blahořečení. Ty se po završení procesu v diecézi posílají do Říma.

Doc. Tomáš Petráček se narodil v roce 1972, absolvoval gymnázium v Hořicích, vystudoval historii, etnologii a hospodářské a sociální dějiny na pražské filosofické fakultě, pokračoval na pražské teologické fakultě a na teologické fakultě ve Fribourgu. Kněžské svěcení přijal v září roku 2005. V roce 2008 získal doktorát z teologie v Olomouci, absolvoval také několik zahraničních stáží ve Francii či Německu. Od roku 2007 je kaplanem Akademické duchovní služby v Hradci Králové a vedoucím katedry kulturních a náboženských studií. Vyučuje také na pražské teologické fakultě. Je autorem mnoha knih a publikací.

Církevní školy si zaslouží naši podporu

Se začátkem školního roku je už tradičně spojena sbírka na potřeby církevních škol, která se každoročně koná ve všech kostelech na území královéhradecké diecéze první neděli po svátku svaté Ludmily. Letos proběhne v neděli 22. září.

Termín sbírky je spojen s tímto svátkem zcela záměrně – sv. Ludmila, babička svatého Václava, byla jeho vychovatelkou, učitelkou a první zprostředkovatelkou křesťanských hodnot. Stejně tak se církevní školy snaží spojit vzdělání a výchovu svých žáků s křesťanským pohledem na svět.

Ačkoliv se dnešní společnost často charakterizuje jako ateistická, je zajímavý a pro nás, jako pro zřizovatele církevních škol, také velmi zavazující fakt, že mnoho rodičů, kteří se k církvi nehlásí a do kostela nechodí, svěřují své děti do péče církevních škol. Proč? Hledají bezpečné prostředí, v němž se jejich dětem dostane kvalitního vzdělání, ale také výchovy založené na pevně zakotvených morálních hodnotách. Pro mnohé žáky i jejich rodiče představuje církevní škola první vědomý kontakt s křesťanstvím a s církví a záleží na nás, jaké poselství jim předáme.

Financování církevních škol v ČR probíhá formou dotací ze státního rozpočtu, ale ne všechny potřeby škol jsou tímto příspěvkem pokryty. Je smutnou skutečností (kterou ve své zprávě zmiňuje i Česká školní inspekce), že na církevních školách jsou dlouhodobě podhodnoceny mzdy, přesto učitelé pracují s obrovským nasazením a úctou ke svému poslání. Na mnoha školách stále ještě není dostatečné vybavení moderní technikou a pomůckami a školní budovy nejsou v ideálním stavu...přesto však mají naše školy velké přednosti, kvůli kterým je rodiče a žáci vyhledávají. Naplnit úlohu, která je od nás ve výchově a vzdělávání očekávána, ale není bez kvalitního materiálního zázemí možné.

Proto se otec biskup obrací na všechny věřící, aby podle svých možností podpořili toto dílo. Finanční příspěvky (dary) na církevní školy můžete odevzdat nejen do sbírky v kostele, ale je možné je po celý rok posílat na účet Biskupství královéhradeckého 1006010044/5500, VS 111, nebo přímo složit do pokladny na biskupství. Veškeré

finance budou rozděleny v souladu se směrnicí fondu církevního školství mezi jednotlivé školy.

A co se pořádilo z loňské sbírky? Z významnějších akcí proběhla např. obnova školního hřiště na biskupském gymnáziu v Hradci Králové, byly nakoupeny učebnice a vybavení odborné učebny hudební výchovy na gymnáziích ve Skutči a Kutné Hoře, nová školka v Kutné Hoře získala nábytek a hračky a žákům se speciálními potřebami na ZŠ v Borohrádku díky příspěvku ze sbírky může pomáhat pedagogická asistentka.

Za jakoukoliv Vaši pomoc a podporu Vám upřímně děkujeme.

Stanislava Kučerová, vedoucí odboru církevního školství

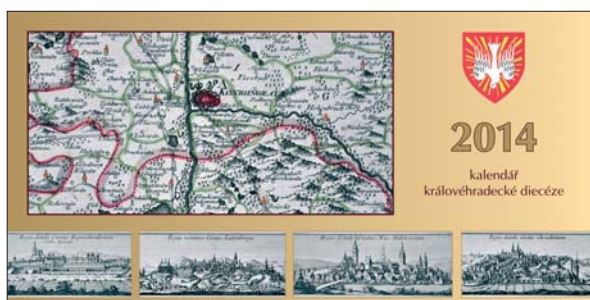


● Církevní školy snaží spojit vzdělání a výchovu svých žáků s křesťanským pohledem na svět, ilustrační foto: Luděk Bárta

Diecézní stolní kalendář na rok 2014

Vychází stolní kalendář královéhradecké diecéze na rok 2014. V tomto roce slaví naše diecéze 350. výročí svého založení. Kalendář každý týden připomene jednu osobnost, místo či důležitou událost, které jsou s historií diecéze spjaty.

Objednávat můžete osobně nebo poštou v redakci IKD na adrese: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz.



Jabok
Vyšší odborná škola
sociálně pedagogická
a teologická

Kvalifikační kurzy:

- Pracovník v sociálních službách se zaměřením na pečovatelství (200 hod., od 18. 9.)
- Pedagog volného času (120 hod., od 21. 9.)

Přípravný kurz ke studiu na VŠ:

- Kurz pro uchazeče o studium psychologie na vř (10× 4 hod., od 5. 11.)

Kurzy dalšího vzdělávání pro pedagogy a sociální pracovníky:

- Muzikoterapie pro celostní rozvoj (4× 6 hod., od 24. 9.)
- Vztah klienta a pomáhajícího (7 hod., 11. 10.)
- Reminiscence: využití vzpomínek při práci se seniory (7 hod., 11. 10.)
- Komunikace s nemotivovaným klientem (2× 10 hod., 4. a 11. 11.)
- Vztah práva a etiky v každodenní praxi (7 hod., 6. 11.)
- Jednoduché, na přípravu a prostor nenáročné hry (6 hod., 8. 11.)
- Práce s vinou a smířením v pomáhajících profesích (2× 6 hod., 14. a 15. 11.)
- Základy mediace pro pomáhající pracovníky (7 hod., 20. 11.)
- Práce se vztahy dětí ve třídě, v dětské skupině (8 hod., 21. 11.)
- Metody psychohygieny pro seberozvoj a pro praxi (8 a 7 hod., 21. a 22. 11.)
- Doprovázení umírajících a jejich rodin a pozůstalých (8 hod., 23. 11.)

Kontakt: RNDr. Mgr. Ivana Čihánková
 tel. 603 330 793, cdv@jabok.cz
www.jabok.cz/cdv

Osobní zprávy

Jmenování

- **Mgr. Jan LINHART**, spirituál Teologického konviktu v Olomouci, byl od 1. 7. 2013 jmenován spirituálem kněží královéhradecké diecéze a pověřen vedením referátu pro pastorační Biskupství královéhradeckého.
- **ICLic. Karel MORAVEC**, biskupský vikář pro pastorační a církevní školství, byl od 1. 7. 2013 jmenován biskupským vikářem pro církevní školství královéhradecké diecéze a biskupským delegátem pro poutní svatyni na Hoře Matky Boží v Králíkách; ukončeno jmenování a ustanovení biskupským vikářem pro pastorační, ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.
- **Mgr. Ing. Pavel RATHOUSKÝ**, pověřený ekonom diecéze, byl od 1. 7. 2013 na období pěti let (do 30. 6. 2018) jmenován ekonomem diecéze královéhradecké.

Ustanovení

- **Mgr. Jan BARBORKA**, farní vikář ve Vysokém Veselí, byl od 1. 8. 2013 ustanoven výpomocným duchovním v Deštném v O. h. a administrátorem excurrento v Bystrém v O. h.
- **Josef DAVID**, děkan v Chotěboři, byl od 1. 8. 2013 ustanoven administrátorem excurrento v Nové Vsi u Chotěboře; ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.
- **Mgr. Filip FOLTÁN**, farní vikář v Červeném Kostelci, byl od 1. 8. 2013 ustanoven farním vikářem v Kutné Hoře.
- **Mgr. Pavel JÄGER**, administrátor excurrento Bojanov, byl od 1. 8. 2013 ustanoven administrátorem excurrento v Běstvině; ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.
- **Jiří JAKOUBEK**, jáhen v Hlinsku, byl od 1. 8. 2013 ustanoven k jáhenské službě v Červeném Kostelci.
- **Mgr. Jan LINHART**, spirituál kněží diecéze královéhradecké, byl od 1. 8. 2013 ustanoven rektorem Duchovní správy kostela Panny Marie v Hradci Králové; ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.
- **P. Bc. Benedikt Rudolf MACHALÍK, OPraem.**, farní vikář v Trutnově I, byl od 1. 8. 2013 ustanoven administrátorem v Kostelci nad Orlicí.
- **ICLic. Karel MORAVEC**, biskupský vikář pro církevní školství, byl od 1. 8. 2013 ustanoven rektorem Duchovní správy poutního kostela v Králíkách II; ukončeno ustanovení rektorem Duchovní správy kostela Panny Marie v Hradci Králové; ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.
- **ThDr. Pawel NOWATKOWSKI**, farář Opatovicích nad Labem, byl od 1. 8. 2013 ustanoven výpomocným duchovním v Hradci Králové – Pražském Předměstí; ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.
- **PhDr. Mgr. Jiří PILZ**, děkan v Kostelci n. Orl., byl od 1. 8. 2013 ustanoven výpomocným duchovním v Trutnově I.
- **P. ThLic. Adrián Jaroslav SEDLÁK, OPraem.**, administrátor v Trutnově I, byl od 1. 8. 2013 ustanoven administrátorem excurrento v Žaclěři; ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.
- **Bc.Th. Prokop TOBEK**, farní vikář v Hradci Králové I, byl od 1. 8. 2013 ustanoven farním vikářem v Hlinsku.
- **P. Mgr. et Mgr. Ondřej MATULA, SDB**, farní vikář v Kutné Hoře, byl od 1. 9. 2013 ustanoven rektorem kostela sv. Václava v Pardubicích.

Odchod ze služeb v diecézi

- **P. Mgr. Josef GLOGAR, SDB**, farní vikář v Pardubicích, ukončil k 31. 8. 2013 na základě rozhodnutí řeholního představeného působení v diecézi a odchází do salesiánské komunity v Prostějově.
- **ThLic. Zygmunt JAMRÓZ**, farní vikář v Chotěboři a adm. exc. v Nové Vsi u Chotěboře, ukončil k 31. 7. 2013 působení v diecézi a odchází působit do rodné arcidiecéze Kraków, zůstává inkardinován v královéhradecké diecézi.
- **P. Mgr. Ing. Martin POLÁČEK, SDB**, farní vikář v Pardubicích ukončil, k 31. 8. 2013 na základě rozhodnutí řeholního představeného působení v diecézi a odchází do salesiánské komunity Brno-Žabovřesky.

Odchod na trvalý odpočinek

- **Mgr. Ludvík PFEIFER**, administrátor in spiritualibus v Bystrém v Orlických horách, ukončil k 31. 7. 2013 působení ve farnosti a odchází na trvalý odpočinek.

Úmysly apoštolátu modlitby

září 2013

Všeobecný úmysl: Aby lidé naší doby, často zahlceni hlukem, znovu objevili hodnotu mlčení a ticha a uměli naslouchat Božímu hlasu a svým bratrům a sestrám.

Misijní úmysl: Za křesťany, kteří v tolika oblastech světa trpí pronásledováním, aby byli svým svědectvím proroky Kristovy lásky.

Národní úmysl: Aby ti, kdo mají být nositeli kultury a vzdělanosti, sami poznávali a chápali, kde je zdroj skutečné moudrosti a poznání.

Liturgický kalendář

1. září – 22. neděle v mezidobí

1. čtení: Sir 3,19-21.30-31 Žalm: Žl 68(67)

2. čtení: Žd 12,18-19.22-24a

Evangelium: Lk 14,1-7-14

8. září – 23. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 9,13-18 Žalm: Žl 90(89)

2. čtení: Flm 9b-10.12-17 Evangelium: Lk 14,25-33

15. září – 24. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 32,7-11.13-14 Žalm: Žl 51(50)

2. čtení: 1Tim 1,12-17 Evangelium: Lk 15,1-32

22. září – 25. neděle v mezidobí

1. čtení: Am 8,4-7 Žalm: Žl 113

2. čtení: 1Tim 2,1-8 Evangelium: Lk 16,1-13

29. září – 26. neděle v mezidobí

1. čtení: Am 6,1a.4-7 Žalm: Žl 146

2. čtení: 1Tim 6,11-16 Evangelium: Lk 16,19-31

ČM Fatima, Koclířov

■ **První mariánská sobota 7. 9.** s P. Arthurem Cierlickim, exorcistou a komunitou sester Božího Milosrdenství. S programy po celý víkend a s celonoční adorací v pátek 6. 9. od 22.00 hod. do soboty 7. 9. 8.30 hod.

■ **Fatimská vigilie 12. 9.** v 18.00 hod. a Fatimský den v pátek 13. 9. v 9.00 hod. mše sv. a další program se zásvětným průvodem.

■ Ve dnech **16.–22. 9. duchovní obnova WAF ČR** v Medžugorje.

■ **Fatimské triduum Roku víry v Koclířově 4. – 6. 10.** s odhalením a posvěcením sochy Anděla pro ČR za účasti prezidenta WAF Prof. Americo Pablo Lópeze Ortiz z Portorika, otce biskupa Jana Vokála a kardinála Dominika Duky OP. Odhalení a posvěcení sochy Anděla pro ČR otcem biskupem Janem v sobotu 5. 10. v 10.00 hod. po pontifikální Mši svaté. Koncert Hradišťanu s Jiřím Pavlicou v neděli 6. 10. ve 14.00 hod. Podrobný program na www.cm-fatima.cz

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Pout' na Mariánské Hoře u Lanškrouna

Mše svatá **7. 9.** v 19 hod., ve 20 hod. modlitba křížové cesty a od 21.30 hod. adorace. Následující den **8. 9.** mše svatá v 7.30 hod. a v 10 hod. Ve 13.30 hod. začne koncert duchovní hudby a v 15 hod. modlitba křížové cesty. Pout' zakončíme mší svatou v 16 hod.

V neděli 8. 9. je zajištěna autobusová doprava na trase Verměřovice, Petrovice, Dolní a Horní Čermná. Autobus vyjíždí z Verměřovic od kostela: v 6.45, v 9.15 a 14.30 hod. Zpět z Mariánské Hory: 8.30, 12.30 a 17.30 hod.

Upozorňujeme poutníky na zákaz vjezdu do obce Dolní Čermná z důvodu rekonstrukce silnice. Plánek objížďky najdete na internetových stránkách městyse Dolní Čermná.

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Jilemnice

„Bratři ze Soluně na cestách moderní doby“

Další pořad ČKA Klubu Betanie, tentokrát na téma letošního významného jubilea příchodu sv. Cyrila a Metoděje, se uskuteční ve středu dne 4. 9. v 19 hod. v Erbovním sále Krkonošského muzea v Jilemnici. Přednášet bude český historik doc. Jaroslav Šebek. Vstupné dobrovolné.

Číhošť

Smírné pobožnosti: 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12. Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení.

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 723 592 641, 731 402 383, e-mail: farnostcihost@email.cz, <http://www.farnostcihost.cz>

Chlumeck u Luže

■ **8. 9. Pout' k svátku Narození P. Marie**

tzv. švestková, zároveň proběhne oslava třistaletého výročí od posvěcení poutního kostela.

Mše sv.: 8.00, 9.30 (hlavní celebrant Mons. Josef Kajnek), 14.30 hod. s požehnáním, v 11.00 hod. přednáška Tomáše Petráčka.

■ **28. 9. Svatováclavská pout'**

Mše sv. v 9.30 hod. (hlavní celebrant František Blaha, SDB)

Turistická sezóna byla zahájena v dubnu a trvá do konce října, poutní chrám je otevřen od 10.00 do 17.00 hod. denně kromě pondělí.

V zádveří kostela slouží místo průvodce k seznámení s historií krátký 10 minutový film v audiovizuálním zařízení namluvený v češtině, němčině, ruštině, polštině, španělštině, francouzštině a italštině. Do poutního chrámu bude možné se dostat buď po klasickém schodišti, nebo bezbariérově výtahem. Vstup k výtahu si otevřete pomocí čipu, který lze získat buď v Informačním centru Hamzovy odborné léčebny nebo v Turistickém informačním centru Luže.

Jičín

Setkání s Markem Orko Váchou nad jeho knihami a přednáškou na téma: „Místo, na němž stojíš, je posvátná Země – o kruhu úcty k člověku, přírodě a celému vesmíru“ se uskuteční 26. 9. od 17.30 hod. v Porotním sále jičínského zámku. Přednášce bude předcházet autogramiáda knih Marka Váchy v Knihkupectví U sv. Ignáce

Karmelitánské nakladatelství s r.o., Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, 506 01 Jičín, tel.: 493 721 967, www.kna.cz/jicin, Odběrní místo www.ikarmel.cz.

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ 20.–22. 9. a 27.–29. 9. 2013

Expedice „Krakonoš“

Dobrodružný a hravý víkend pro otce s dětmi, podbarvený zážitky průzkumníků a objevitelů krkonošské přírody. Atmosféra společenství křesťanských otců s dětmi, která zde vzniká, přirozeným způsobem posiluje víru účastníků i vztah dětí ke svým tátům. Doporučený věk dětí 6–11 let.

■ 4. – 6. 10. 2013

Víkend pro ženy – Posvátné stezky

Víkend je inspirován knížkou Garry Thomase: Posvátné stezky – devět duchovních temperamentů. Téma pomáhá lépe porozumět a prohloubit svoji duchovní cestu, poznat své místo v církvi i odlišnosti druhých. Krátké přednášky jsou prokládány chvílemi osobního ztišení i sdílení ve společenství.

■ 11. – 13. 10. 2013

Malá škola afrického bubnování a tance

Víkendové setkání je otevřené všem zájemcům, kteří budou ve dvou skupinách podle preferovaného zájmu. Zájemce o bubnování povede Ondřej Henžlík. Zájemce o tance jeho manželka Klaudie. Oba jsou zkušení hudebníci, kteří působí ve skupině TiDiTaDe a několikrát podnikli studijní cestu do západní Afriky za uchvacujícími rytmy a temperamentem místních domorodců. Součástí bude i duchovní a odpočinkový program.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyleřala: ymca@setkani.org, tel: 731 625 615.

Hoješín

Noční adorace: 6. 9., 4. 10., 1. 11., 6. 12.

Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace.

Kutná Hora

Oslavy 20. výročí založení

Církevního gymnázia sv. Voršily

Program:

■ 3. 9. 2013 – 15 hodin slavnostní mše svatá v kostele sv. Jakuba, zpěvy Časlavská chrámová schola, v 16.30 hodin vernisáž výstavy ke dvacetiletí v prostorách gymnázia, následuje raut v aule školy.

■ 4. 9. 2013 – přednášky ředitele Ústavu pro českou literaturu Pavla Janáčka: dopoledne pro studenty na téma: Internetové služby Ústavu pro českou literaturu AV, Knihovna ústavu pro českou literaturu AC ČR, odpoledne v aule CG v 16 hod. pro veřejnost na téma: České literární ceny a jejich historie, a to od samých počátku v době národního obrození až po současnost (po cenu Magnesia litera či anketu o knihu Lidových novin).

■ 5. 9. 2013 – v odpoledních hodinách přednáška, předběžně přislíbena účast P. Marka „Orko“ Váchy, v 19 hodin koncert absolventů školy v aule CG.

■ 6. 9. 2013 – v 19 hodin v Tylově divadle představení David a Goliáš podle První knihy Samuelovy – ochotnický divadelní spolek Čestín (členy spolku jsou studenti i zaměstnanci CG).

Ke dvacetiletí bude též vydán almanach.

Choceň

Orlické muzeum v Chocni Vás zve ve dnech 27. 8. až 15. 9. na **výstavu Poznáváme svět**. Zajímavá expozice o zemích třetího světa – Zambii, Středoafričské republiky, Mexiku a o Papežských misijních dílech. Otevřeno denně od 9 do 12 a od 14 do 17 hodin.

Hlinsko

5. ročník festivalu Setkání

Festival bude zahájen v Centru Jana XXIII. 15. 9. ve 14 hodin vernisází výstavy výtvarných prací Jiřího Šedého, hlineckého rodáka. Výstava ponese název „Citlivost barevného slunce“ a bude otevřena pro veřejnost do konce měsíce října.

■ 29. 9. v 17 hodin koncert violoncellového kvarteta Prague Cello Quartet v kostele Narození Panny Marie. Vstupenky bude možné obdržet v předprodeji v IC Hlinsko, v Centru Jana XXIII. na sídlišti nebo před zahájením koncertu.

■ 17. 11. v 15 hodin v kostele Narození Panny Marie benefiční koncert nazvaný „Hudební odpoledne trochu jinak“.

Více informací: <http://farnosthlinsko.cz/>.

Pardubice

28. 8. – 29. 9. Výstava Matka Vojtěcha, služebnice Boží, statečný svědek víry

se bude konat v kostele sv. Bartoloměje v Pardubicích. Vernisáž proběhne při mši svaté ve středu 28. 8. 2013 v 18.00 hod.

Možnost návštěvy výstavy:

Po, St, Pá 17.30–18.00 hod.

Neděle 8.30–9.00 a 18.30–19.00 hod.

Výstava trvá do 29. 9. 2013.

Arcibiskup Giuseppe Leanza, apoštolský nuncius v ČR, přijal pozvání na slavení mše svaté sv. Bartoloměje v neděli **6. 10. 2013** v 9 hod. u příležitosti svátku Panny Marie Růžencové. Po mši sv. bude následovat v kostele beseda s panem nunciem.

Hradec Králové

Biskupství královéhradecké Diecézní centrum pro seniory

■ 7.–10. 10. 2013 Duchovní obnova pro seniory a seniorské manželské páry

s P. Janem Rybářem SJ, Marianum, Janské Lázně

■ 10.–13. 10. 2013 Manželské setkání seniorů

Marianum, Janské Lázně

■ 2. – 5. 12. 2013 Duchovní obnova pro seniory a lidi středního věku

s P. Janem Rybářem SJ, Marianum, Janské Lázně

Informace a přihlášky:

Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328 nebo 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz

Místní společenství Sekulárního františkánského řádu v Hradci Králové

zve všechny své členy, přátele svatého Františka i širokou veřejnost na **společné setkání a oslavu svátku svatého Františka z Assisi** do kostela sv. Anny v Hradci Králové – Kuklenách.

Tradiční mše svatá v předvečer svátku se uskuteční ve čtvrtek 3. 10. v 17 hodin. Od 16.15 začne modlitba františkánského růžence. Po mši svaté jsou všichni srdečně zváni na společné setkání a besedu s občerstvením do sakristie kostela sv. Anny.

Hradec Králové

KMC Sedmíkráska

Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3

web: www.sedmikraskahk.cz

e-mail: sedmikraskahk@volny.cz

■ 10. 9. Den otevřených dveří

Zveme (nejen) maminky na mateřské dovolené a jejich děti v úterý 10. 9. v době od 9 do 12 a od 14 do 17 hodin k návštěvě mateřského centra. Možnost prohlédnout si prostory KMC Sedmíkráska, seznámit se s programovou nabídkou na školní rok 2013/2014, přihlásit se na nabízené kurzy pro maminky i děti, zhlédnout krátkou počítačovou prezentaci naší činnosti, prolisovat kroniky, prohlédnout si výstavku výrobků z výtvarných aktivit, ochutnat dobroty z domácí kuchyně a vytvořit si nějakou maličkost pro radost.

■ Pravidelný program

KMC Sedmíkráska zahajuje svůj pravidelný program ve středu 11. 9. V letošním školním roce nabízíme jazykové kurzy, pravidelný program pro maminky (keramika, cvičení, besedy), pro maminky a jejich děti (duchovní program, Zpívánky, Malovánky, cvičení s rodiči). Pro děti jsou dále připraveny kurzy hry na flétnu, angličtina pro děti a kurz předškolní přípravy. Přesný rozpis bude v průběhu měsíce září uveden na webových stránkách centra.

■ 11. 9. „Proměny partnerského vztahu“

Ve středu 11. 9. v 16 hodin zve KMC Sedmíkráska na povídání s odborníky z Manželské a rodinné poradny. Dozvíme se, jaký význam má partnerský vztah pro osobní spokojenost, kdy mohou ve vztahu přijít krizová období a také jaké jsou možnosti při řešení krizí. Hradí se obvyklé pobytne, hlídání dětí je zajištěno.

■ 12. 9. Stravování v těhotenství a při kojení

Ve čtvrtek 12. 9. od 10 hodin zveme rodiče na setkání s Ing. Michaelou Dvořákovou (nezávislým poradcem pro výživu). Víte, jak je přibírání v těhotenství ovlivněno stravou? Nebo do jaké míry ovlivní strava matky v těhotenství zdraví dítěte? Co je gestační diabetes? Každý účastník hradí 50 Kč a obvyklé pobytne. Hlídání dětí je zajištěno.

■ 22. 9. Putování za pokladem

V neděli 22. 9. se rodiče s dětmi mohou vydat na procházku podél řeky Orlice. Na trase přizpůsobené dětem i kočárkům v délce zhruba jedné hodiny budou připraveny úkoly s tematikou Příroda kolem nás. Na start lze přijít kdykoliv v době od 15 do 16 hodin před Všesportovní stadion v Malšovicích. Parkovat je možné zdarma na parkovišti u Flošny či na Orlickém nábřeží, start i cíl je také v dosahu MHD (spoje č. 7 a 11 resp. 17). Vstupné je dobrovolné.

CHARITNÍ LISTY



ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Pomoc rodinám v nouzi

K základnímu poslání Charity patří pomoc bližnímu v nouzi, proto se Oblastní charita Pardubice věnuje od roku 2010 také rodinám s dětmi v tíživé životní situaci. Jedná se o službu sociální prevence poskytovanou bezplatně v rámci sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi na Pardubicku, Holicku a Chrudimsku. Tento typ služby je určen rodinám, které se dostaly do nepříznivé životní situace a nejsou ji schopny řešit vlastními silami ani s pomocí širší rodiny. Její neřešení pak může vést k ohrožení bezpečí dítěte a následnému odebrání z rodiny.

„Každá naše rodina je individuální, proto i starosti, které řeší, jsou velmi různé. Řešíme kupř. problematiku školy a školní docházky, urovnání vztahů v rodině, vymezení pravidel a režimu pro dítě, či vzájemný respekt mezi členy rodiny. Pracujeme také s rodiči, kteří nevědí, jak o své děti vhodně pečovat, reagovat na jejich potřeby, nebo kteří si prostě neví rady s jejich výchovou,“ upřesňuje Mgr. Barbora Nováková, vedoucí služby, která pomáhá rodinám v nouzi překonat a zvládnout jejich obtížnou situaci.

Součástí služby je rovněž pomoc při zajištění chodu domácnosti, poradenství a pomoc s vyřízením sociálních dávek, dluhů a podpora při hledání zaměstnání. *„Usilujeme o to, aby rodiče zvládli plnit své závazky, spojené i s platbou za bydlení a neohrozili tak integritu dětí ztrátou bydlení. Vždy podporujeme rodinu ve vlastní aktivitě a možnostech řešení, aby se do budoucna zvládla s problémy vypořádat sama. Smysl naší práce je pomoci rodině dostat se z nepříznivé a ohrožující situace, naučit ji, jak se s problémy vypořádat a kde hledat zdroje pomoci, aby situace opět nenastala. Napomáháme rodinám k tomu, aby se staly schopné opět fungovat ve všech svých funkcích. Zároveň našimi metodami práce předcházíme závislosti rodiny na poskytované sociální službě,“* říká vedoucí služby.

Původní, čistě terénní forma práce přímo v domácnosti rodiny, doprovázení členů rodiny na úřady, do škol a institucí, byla postupně rozšířena. Nově nabízíme například zajištění rodinné terapie, službu mediace a pořádáme případové konference v konzultační místnosti v sídle Oblastní charity Pardubice. Letos se také podařilo zrealizovat projekt doučování dětí dobrovolníky v Rodinném centru Holoubek v Holicích a v Kulturním domě v Dašicích. Mgr. Nováková dodává: *„Pro každou naši rodinu je úspěchem něco jiného, podle toho, jaké obtíže řešili. Jedné rodině jsme*



● Dětem pomáhají pracovníci pardubického střediska Sanace rodiny i s doučováním do školy. Foto: archiv Oblastní charity Pardubice

třeba pomohli upravit životní podmínky tak, aby se mohlo vrátit dítě z dětského domova zpátky k rodičům, jinde zase zajistit splátky dluhu a nepřijít tak o bydlení. Rodiny nás vnímají jako pomoc k tomu, aby se jim dařilo lépe, a mnoho z nich o nás mluví i se svou rodinou a přáteli.“

Radek už zase hraje fotbal a úspěšně studuje

Patnáctiletý Radek se do naší péče dostal z důvodu zhoršujících se výchovných problémů. Vyrušoval ve škole, strhával na sebe pozornost žáků i učitele, vulgárně se vyjadřoval a byl agresivní. Chlapci hrozilo, že se v důsledku svého chování dostane do výchovného ústavu.

Radek vyrůstal jako nejmladší ze tří sourozenců. Maminka vychovávala děti sama společně se svými rodiči. Měla za sebou náročný rozvod, byla dlouho sama na výchovu dětí a řešení jejich problémů, proto byla zpočátku nedůvěřivá. Snažili jsme se s rodinou pracovat na zlepšení vzájemné komunikace, na vytváření pravidel a režimu, podporovali ji ve spolupráci se školou. U Radka jsme posilovali jeho zájem o změnu, oceňovali sebemenší známky snahy a projevovali opravdový zájem o jeho starosti, vztahy a zájmy. Vysvětlovali jsme mu, jak je důležité přjmout zodpovědnost za své chování, jak předcházet agresii

Pokračování na str. 20

Pokračování ze str. 19

vůči spolužákům, učitelům a jiným dospělým. Společně s ním jsme plánovali blízkou i vzdálenější budoucnost, jak zlepšit prospěch, aby dokončil školu a mohl být přijat do učiliště. Postupně jsme Radka vedli za pomoci rodiny k samostatné přípravě do školy, kterou nakonec zvládal. Maminka se učila, jak k synovi přistupovat, podporovat ho a nastavit mu režim.

Zjistili jsme, že Radek má strach z přístupu spolužáků, pokud by se začal chovat jinak, byl hodnější a lépe se učil. Spolužáci se mu opravdu posmívali, ale jen někteří a vydrželi to jen pár dní. Postupem času se Radkovo chování zlepšovalo, začaly se měnit naučené role chování. Začal se opět věnovat oblíbenému fotbalu, ve svém týmu se stal kapitánem a vyhráli několik pohárů. Maminka i prarodiče si Radka chválí. Radek úspěšně studuje učiliště.

Pavla Jadrná

Kontakt: Oblastní charita Pardubice,
V Ráji 732, 530 02 Pardubice
vedoucí Mgr. B. Nováková
tel.: 777 296 826, 461 100 445
e-mail: sanacerodiny@charitapardubice.cz
web: www.pardubice.charita.cz

Tento projekt můžete podpořit zasláním **dárcovské SMS** ve tvaru:

DMSmezeraPOMOCRODINAM

(jednorázová podpora) nebo

DMSmezeraROKmezeraPOMOCRODINAM

(roční podpora) na číslo 87 777. Cena 1 DMS je 30 Kč, Oblastní charita Pardubice obdrží 27 Kč. Při roční podpoře Vám bude automaticky odečítáno 30 Kč každý měsíc. Více na www.darcovskasms.cz
Děkujeme za vaši podporu!

Den Charity 2013 – přehled akcí v královéhradecké diecézi

Den Charity je celostátní akce Charity ČR u příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly (27. září), který je patronem charitních zařízení. V době tohoto svátku pořádají Charity různé akce pro širokou veřejnost a prezentují své služby.

■ **Dvůr Králové nad Labem: S Farní charitou kolem světa**, hry a soutěže, **27. 9.** ve 14–17 hod., Nám. T. G. Masaryka, více na www.dk.charita.cz.

■ **Hradec Králové: Čeština jako evropský jazyk**, jazykové hrátky a soutěže pro cizince i Čechy, prezentace center DCH HK, **26. 9.** v 18–20 hod., Adalbertinum (Třída ČSA), více na www.hk.caritas.cz a www.cizincihradec.cz.

Vernisáž výstavy výtvarné soutěže „Ženy v našich srdcích“, **23. 9.** ve 13:30 hod., vestibul Krajského úřadu HK;

Promítání filmu Láska od M. Haneke a diskuse s lékaři domácí hospicové péče MUDr. E. Richterovou a MUDr. E. Havlem, **26. 9.** v 18 hod., Bio Centrál, záštitu nad akcí převzal primátor MUDr. Zdeněk Fink, více na www.charitahk.cz.

■ **Pardubicko: Den otevřených dveří v charitních centrech**, **27. 9.:**

Holice: Rodinné a vzdělávací centrum Holoubek (Dudychova 782, 9–12 a 15–17 hod.),

Luže: Rodinné centrum DaR (Družstevní 213, 9–12),

Třebosice: Zařízení odlehčovacích služeb Červánky (čp. 10, 9–11:30 a 14–17), na programu také výstava výrobků klientů, více na www.pardubice.charita.cz.

■ **Polička: Domácí hospicová péče, přednáška Ivy Valerové**, **17. 9.** v 17 hod., Centrum Bohuslava Martinů, více na www.policka.charita.cz.

■ **Litomyšl: Den otevřených dveří v charitních centrech**, **27. 9.** 10–17 hod., CHOS, CHPS, Půjčovna pomůcek, SAR, Dobrovolnické centrum, Charitní šatník (Bělidla 392) a Respitní péče Jindra (Dukelská 750)
Mše sv. na poděkování za dílo charity, **27. 9.** v 17:45, kaple sv. Markéty, více na www.litomysl.charita.cz.

■ **Ústí nad Orlicí: Den Charity**, **7. 9.**, 13–15 hod.
Den otevřených dveří v CHOS a Půjčovně kompenzačních pomůcek v ul. 17. listopadu 69, od 15:30 hod.
program na farní zahradě (Kostelní 19): **Světélko Vysoké Mýto**, vystoupení dětí s romskými zpěvy a tanci; **Radek Žalud**, muzikálové melodie (15:30–17:00); **Blabovy stromy**, blues-rocková skupina (17:00), po celý den hry pro děti, více na www.uo.charita.cz.

■ **Chrudim: Výstava fotografií: 20 let pomáháme lidem v nouzi**, **3.–27. 9.**, Vodní zdroje (U Vodárny 138), vernisáž 3. 9. v 18:30, putovní výstava fotografií a příběhů k 20. výročí charity v diecézi, více na www.chrudim.charita.cz a www.hk.caritas.cz.

■ **Červený Kostelec: Benefiční koncert houslisty Bohuslava Matouška a varhaníka Víta Havlíčka**, zazní skladby J. S. Bacha, L. van Beethovena, A. Dvořáka a dalších autorů, **29. 9.** v 18 hod., kostel sv. Jakuba Většího, více na www.ochck.cz.

O dalších akcích ke Dni Charity více na www.charita.cz a www.hk.caritas.cz.

■ AKTUALITY

Návštěva prezidenta ČR a kardinála Duky v Hospici Anežky České

Červený Kostelec, Žireč: Prezident Miloš Zeman společně s kardinálem Dominikem Dukou navštívili v úterý 16. 7. 2013 Hospic Anežky České i další středisko Oblastní charity Červený Kostelec, Domov sv. Josefa. Setkali se s pracovníky, klienty i dobrovolníky těchto zařízení a také se zástupci příslušných měst. Volba připadla na červenokostelecký hospic proto, že byl téměř před 20 lety prvním zařízením svého druhu v ČR. V den návštěvy byl také položen základní kámen pro stavbu budovy mobilního hospice se stacionářem a ambulancí.

Hospic Anežky České poskytuje všechny tři formy hospicové péče, lůžkovou, mobilní a ambulantní péči paliativní medicíny, což je v ČR ojedinělé. Služby mobilního hospice a ambulance se však zatím odehrávají ve stísněných podmínkách. Pro zdůraznění všestrannosti zdejší péče citoval při aktu poklepání na základní kámen ředitel ing. Mgr. Miroslav Wajsar citát Antoine de Saint-Exupéryho: „*Správně vidíme jediné srdcem; co je důležité, je očím neviditelné.*“ Pan prezident při aktu výstižně citoval téhož autora ze sbírky Citadela: „*Chceš-li lidi rozdělit, rozděľuj moc a peníze. Chceš-li je spojit, nechť staví společně dům.*“ Kardinál Duka požehnal základní kámen nového mobilního hospice a stacionáře, ale i jeho zaměstnance a pacienty.

Dále hosté navštívili Domov sv. Josefa v Žirči, první a stále jediné zařízení pro lidi nemocné roztroušenou sklerózou u nás. Poté si delegace prohlédla střežní oddělení rehabilitace, vodoléčbu i ostatní prostory. S představiteli veřejné samosprávy Královédvorská, s klienty i zaměstnanci Domova proběhlo oficiální setkání v přílehlém kostele sv. Anny, kde si hosté vyslechli skladby zahrané na unikátní zvonkohru a životní příběh pacienta doc. Josefa Bašeho, který jako přednosta urologické kliniky onemocněl zákeřnou roztroušenou sklerózou. Pan prezident v krátkém projevu pozdravil přítomné a pan kardinál všem udělil závěrečné požehnání.

Převzato z tisk. zprávy Oblastní charity Červený Kostelec (red. upraveno), www.ochck.cz

Eliščina sbírka 2013

Hradec Králové: V rámci Slavností královny Elišky na Velkém náměstí v Hradci Králové proběhne 7. 9. od 10 do 18 hodin tradiční Eliščina sbírka, kterou pořádá Oblastní charita Hradec Králové. Výtěžek bude věnován na podporu sportovních a výtvarných aktivit volnočasového Klubu Mariánek v azylovém domě Domov pro matky s dětmi a zážitkovou akci pro matky a děti, spojenou s návštěvou Krkonoš. Děkujeme všem dárcům, kteří do sbírky přispívají.

Petra Ziková, www.charitahk.cz



● Návštěva prezidenta ČR a kardinála Duky v Hospici Anežky České. Foto: archiv Oblastní charity Červený Kostelec

Benefice na povodně v hradecké Filharmonii vynesla bezmála 26 tisíc korun

Hradec Králové: Benefiční koncert na pomoc oblastem zasaženým červnovými povodněmi, který se uskutečnil ve čtvrtek 4. 7. 2013 v hradecké Filharmonii, vynesl celkem 25 660 Kč. Pro všechny návštěvníky bylo odměnou výborné provedení náročných skladeb z dílny slavných autorů M. Ravela a P. I. Čajkovského v podání Filharmonie Hradec Králové a klavíristky Cha Sun-Hee pod vedením dirigenta Kim Jeong-Deak z Koreje. Darované peníze použije Charita na pomoc domácnostem a obcím zasaženým letošními záplavami. Děkujeme všem jeho návštěvníkům za projev solidarity a umělcům za krásný hudební zážitek.

Naše Charity pomáhají obětem červnových povodní na Trutnovsku a Vrchlabsku. Dobrovolníci Oblastní charity Jičín a Hradec Králové vypomáhali s odklizením následků povodní v postižené obci Rudník u Hostinného, dobrovolníci trutnovské Oblastní charity zase v areálu ZŠ a MŠ v Dolní Olešnici u Trutnova. Oblastní charity v Hradci Králové a Pardubicích uspořádaly materiální sbírky pro postižené oblasti. Diecézní charita zapůjčila 30 vysoušečů vyplaveným domácnostem v Hostinném, Rudníku a na Trutnovsku. Povodňovou pomoc v regionu zajišťují Oblastní charity Červený Kostelec a Trutnov, které jsou v kontaktu se starosty postižených obcí. Ve farnostech Kutná Hora a Letohrad proběhly také sbírky na povodně. Děkujeme všem, kteří přispěli do charitní sbírky na povodně i všem sponzorům.

Charita díky své celorepublikové síti pomáhá ve všech regionech postižených povodněmi. Více informací najdete na <http://povodne.charita.cz/>.

Jana Karasová

Centrum pro cizince v novém a jeho aktivity

Hradec Králové: Diecézní charita Hradec Králové 27. 6. slavnostně otevřela Integrační centrum pro cizince v nových a větších prostorách budovy YMCA v Šafaříkově ul. 666/9. Jde již o dvanácté integrační centrum pro cizince v ČR, které bylo zřízeno letos v lednu za finanční podpory Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí. Slavnostního zahájení se zúčastnila řada hostů z Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, Magistrátu města Hradec Králové, Ministerstva vnitra ČR, Cizinecké policie a dalších institucí.

„*Přála bych Integračnímu centru pro cizince, aby se stalo místem setkávání a vzájemného spřátelování*“, uvedla ing. Anna Maclová, náměstkyně primátora pro školství, sociální věci a zdravotnictví ve svém proslovu při slavnostním přestřižení pásky. Vznik Centra v kraji uvítal také ing. Mgr. Jiří Vitvar, vedoucí odboru sociálních věcí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Nové prostory požehnal Mons. Josef Suchár, prezident Diecézní charity. V doprovodném programu vystoupili zpěvák a saxofonista David Wiljo Kangas původem z USA a arménská zpěvačka Alvina Aghajanyan. Nechyběly ukázky národních oděvů z Indie nebo Mongolska a etnické ochutnávky vynikající arménské kuchyně.

V létě proběhly v centru intenzivní kurzy češtiny pro trvalý pobyt, kterých se zúčastnilo 12 cizinců především původem z Vietnamu. Intenzivní kurzy češtiny pro začátečníky absolvovalo 11 cizinců původem z Ukrajiny, Turecka, Malajsie, Íránu nebo Vietnamu a navštěvovaly je i děti cizinců, které v září nastoupí do české školy.

O letních prázdninách připravilo centrum pro cizince také řadu volnočasových a zájmových aktivit. Lanová dráha a doprovodné atrakce, soutěže, hry, výuka žonglování, koupání a také hra „O poklad královny Elišky“ byly na programu víkendu plného zábavy a dobrodružství, který



● Slavnostní otevření Integračního centra pro cizince v nových prostorách YMCA. Foto: Luděk Bárta

centrum uspořádalo pro rodiny s dětmi 6.–7. 7. v Hradci Králové a okolí. „*Pobyty se zúčastnili rodiče s dětmi z řad cizinců i Čechů, kteří se na začátku neznali, ale na konci se loučili jako velcí kamarádi, a to napříč generacemi*“, říká Vladka Dobešová, koordinátorka aktivit Integračního centra pro cizince. Na letní olympiádě, která proběhla 10. 8., si děti a mládež nejen změřily své síly v různých sportovních disciplínách, ale také se učily fair-play a našly si nové kamarády. Dospělí se zase utkali v nohejbale na mezinárodním turnaji, který uspořádalo centrum 24. 8. v areálu Bavlna Hradec Králové. V průběhu léta se také rozběhl Dámský klub a divadelní soubor Světáci začal nacvičovat nový repertoár. Více na <http://cizincihradec.cz/>.

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

Jana Karasová

Rodí se Otachar

Polička: S nadějí očekávanému a pečlivě plánovanému „dítěti“ Oblastní charity Polička se takzvaně „blíží termín“. Během nejbližších dnů v „porodnici obchodních společností“ u Krajského soudu v Pardubicích spatří světlo světa právnických osob Otachar, s. r. o., dceřiná společnost Oblastní charity Polička. Do 15. 9. 2013 má za úkol dospět a zvolna začít prospívat. Jejím úkolem bude zaměstnávat několik osob se zdravotním postižením na Poličsku a dalším, stejně důležitým, poskytovat služby pomocných úklidových prací firmám i soukromníkům.

„*Ultrazvuková vyšetření*“ v průběhu příprav před vznikem ukázala, že Otachar je dítě životaschopné, leč křehké. Presycený trh se službami a handicap jeho zaměstnanců nejsou tou nejvýhodnější startovní čarou. Na druhé straně se pár „kmostrů“ rozhodlo nelehký začátek tomuto „dítěti“ usnadnit. Je to Úřad práce se svými dotačními příspěvky, který má zájem na tom, aby i lidé zdravotně postižení dostali příležitost pracovat, a pak pár poličských podnikatelů, kteří si připouštějí díl odpovědnosti za tyto lidi a jsou ochotni vyčlenit pro ně část nutné, ale nenáročné práce.

Otachar, kde plánujeme zaměstnat především osoby s lehkým mentálním postižením a dále lidi s duševním onemocněním, ještě pořádně neví, do čeho jde. Bude se učit za pochodu, z chyb a snad i z drobných úspěchů. Doufáme, že se uchytí, poroste a dá naději dalším lidem, kteří by se jinak k zaměstnání vůbec nedostali. To, že by naopak mohl chřadnout a „zemřít na úbytě“, je rovněž možné, ale nač si připouštět černé chmury, když máme před sebou nelehkou, ale přeci jen otevřenou naději.

Dejte Otacharovi práci a držte mu palce!

Štěpánka Dvořáková, www.policka.charita.cz

Kněžské svěcení Josefa Pecna

15. srpna 2013 v Havlíčkově Brodě



● Představení a vyvolení kandidáta



● Kněžské svěcení se přijímá vkládáním rukou biskupa



● Ruce vkládají také přítomní kněží – zde administrátor farnosti P. Hroznata Pavel Adamec OPraem.



● Pozdravení pokoje



● Svěcení se uskutečnilo v chrámě Nanebevzetí Panny Marie v Havlíčkově Brodě

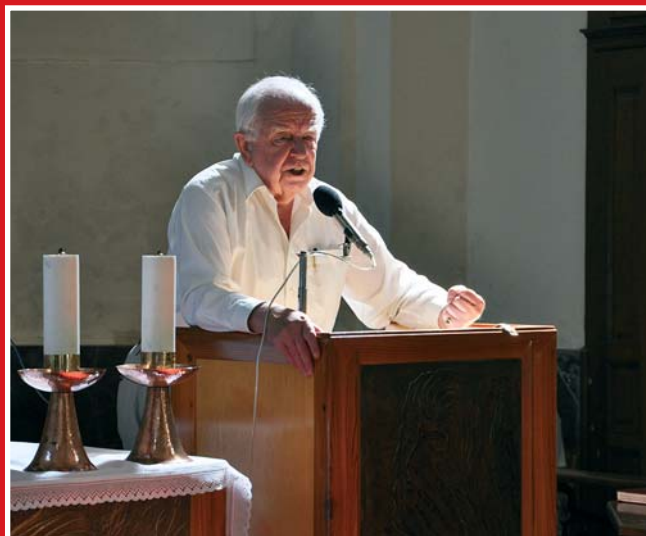


● Společná fotka s družičkami (6x foto: Kristina Kletečková)

Hlavní diecézní pout' v Malých Svatoňovicích



● Pobožnost v Mariánském sadu



● Přednášku o cyrilometodějské misii pronesl prof. Petr Piřha



● Královéhradecký biskup Jan Vokál a prof. Petr Piřha



● Evangelium



● Mše svatá se konala před kostelem Sedmi radostí Panny Marie, hlavním celebrantem byl biskup Jan Vokál



● Závěrečné požehnání milostnou soškou

Foto: Luděk Bárta